

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3895/2023
08.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Урош Јеленковић, адвокат из ..., против тужене Основна школа „Андра Савчић“ Ваљево, чији је заступник Заједничко правобранилаштво Града Ваљева и Општине Осечина, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1222/23 од 09.06.2023. године, у седници одржаној 08.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1222/23 од 09.06.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1222/23 од 09.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1222/23 од 09.06.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Ваљеву П1 520/21 од 23.01.2023. године, исправљена решењем истог суда П1 520/21 од 04.04.2023. године, којом је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу за период од августа 2018. године закључно са фебруаром 2021. године на име накнаде штете због мање исплаћене плате, исплати укупан износ од 79.367,48 динара, односно појединачне месечне износе са припадајућом затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате, све ближе одређено у ставу првом изреке првостепене пресуде и обавезана тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 118.150,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни суд цени у већу од пет судија (став 2).

Одлучујући о испуњености услова за изјављивање посебне ревизије, у конкретном случају, у смислу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној. Наиме, предмет спора у овом случају је потраживање тужиоца за накнаду зараде у висини од 10% за додатни рад и подршку са учеником који наставу похађа по ИОП програму. Нижестепени судови су усвојили тужбени захтев, налазећи да тужиоцу припада наведено увећање за период од августа 2018. године закључно са фебруаром 2021. године, сагласно тада важећем члану 3. став 1. тачка 4. Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник РС“ бр. 44/2001...58/2014) према коме право на увећање зараде за 10% (поред запослених у посебним школама за децу ометену у развоју) имају и наставници одељења са децом ометеном у развоју при редовној основној школи, а који са њима раде. Имајући у виду да питање права на увећање зараде наставницима одељења са децом ометеном у развоју при редовној основној школи, као и примена наведене Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама није спорна у судској пракси, нити захтева ново тумачење права, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужене није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев у овој врсти спорова односи на потраживање у новцу, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници из радног односа поднета је 30.07.2021. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 79.367,48 динара.

Како се у овом радном спору тужбени захтев односи на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**